

[Ministeren for europæiske markedsanliggender.]
ris i oktober 1972, som statsministeren redegjorde for her i tinget den 8. november 1972.

Det er et ambitiøst og vidtrækkende arbejdsprogram, både i den forstand at der tilsigtes en udbygning af samarbejdet på allerede eksisterende områder og inddragelse af nye samarbejdsopgaver af den art, der trænger sig på i alle moderne industrilande. Opgaverne vil tage sigte på EF-landenes interne samarbejde såvel som på spørgsmål i relation til EF-landenes holdning udadtil. Den vigtigste opgave udadtil vil blive begyndelsen af den nye runde af omfattende handelsforhandlinger i GATT. Ministerrådet har netop haft den første drøftelse af Kommissionens oplæg til disse forhandlinger.

Oplægget fra EF skal efter tidsplanen være færdigt, i hvert fald i sine hovedtræk, allerede den 1. juli i år. Den amerikanske regering har den 10. april d. å. fremsat det forslag til ny handelspolitisk bemyndigelseslov, Trade Reform Act, som er påkrævet, for at USA kan deltage i forhandlingerne. Det amerikanske lovforslag må i sit grundsigte anses for at være liberalt, men indeholder også bemyndigelsesbestemmelser, der vil gøre det muligt for præsidenten at føre en restriktiv handelspolitik, bl. a. når hensynet til USAs valutasituation eller eksportinteresser måtte tilsige det.

Under mit nylige besøg i Washington betonede amerikanske regeringsmedlemmer og ledende embedsmænd stærkt, at det var den amerikanske administrations hensigt at udnytte bemyndigelsesloven til en almindelig nedbrydning af handelsskrankerne på basis af gensidighed mellem industrilandene. Det var et klart amerikansk ønske at kunne bidrage til et nyt fremstød for en udvidelse af verdenshandelen.

Det var den amerikanske regerings forhåndsindtryk, at bemyndigelsesloven ville få en velvillig behandling i Kongressen. I sidste instans vil det afgørende for, om handelsloven udnyttes liberalt eller restriktivt, formentlig være, om USA mener at kunne konstatere vilje i Europa og Japan til at yde tilstrækkelige indrømmelser.

Hos Europa ønsker USA især indrømmelser på landbrugsområdet og for Japan vedrørende ikke-toldmæssige handelshindringer til gengæld for amerikanske indrømmelser

for forarbejdede varer på industri- og landbrugsområdet.

Det er mit indtryk efter mit besøg i Tokyo, at den japanske regering erkender, at det ikke er i Japans interesse at bevare det hidtidige overskud på betalingsbalancen. Man indser nødvendigheden af en øget import, men ved, at problemet ikke kan løses blot ved fjernelse af told- og importrestriktioner. Man må også fjerne ikke-toldmæssige hindringer, ændre handels sædvaner og først og fremmest øge den indenlandske efterspørgsel.

Det er regeringens opfattelse, at der under de forestående forhandlinger må tilstræbes yderligere frigørelse og udvidelse af verdenshandelen. Vi bør fastholde og videreføre den handelspolitik, der har tjent de vestlige lande så godt i de sidste 20-25 år.

Regeringen finder, at det bedste ville være, om der som forpligtende målsætning kunne aftales en fuldstændig afvikling af al toldbeskyttelse på industriområdet. Det kan naturligvis kun gennemføres over en længere årrække og nok langsommere i nogle industrisektorer end i andre. Men som målsætning ville det efter vor opfattelse tjene til at fastholde det ønskelige samvirke mellem verdens store handelspartnere. Jeg er dog sikker på, at vi vil komme ud for vanskeligheder med at få vort synspunkt gennemført, idet der så sent som i går var flere af deltagerne i Ministerrådet, der tog afstand fra det danske synspunkt og understregede nødvendigheden af at beholde told, idet told efter deres opfattelse netop var et af kendetegnene for selve fællesmarkedsinstitutionen. Så længe man ikke havde fået opbygget en monetær union, mente man, at toldunionen som sådan var et identitetstegn for fællesmarkedet, og selv om man ønskede en nedsættelse af toldmuren, mente man derfor ikke, at man burde gå så langt, at målet skulle være at fjerne den totalt, heller ikke for industrivarer. Derfor tror jeg, at der vil blive et kompromis på dette område, hvor man fra vor side må presse på for at nå så langt som muligt, men hvor vi nok må indstille os på et niveau, der er over det, vi kunne ønske.

De sidste års begivenheder på valutaområdet har efter vor opfattelse vist, hvor lidt toldsatser tæller sammenlignet med valutakursændringer. Vi mener, at told som be-